

3.

Enhver senere tiltrædende Arvefæster betaler som Indfæstning en Sum af Kr., er Kroner, og samme aarlige Arvefæstegift som forrige Bestbder eller Kr., er Kroner, og maa hverken Indfæstningen eller den aarlige Afgift nogen Sinde forhøjes. Indfæstningen, der er forfalden straks ved ny Arvefæsters Tiltrædelse erlægges, ved Udstedelsen af Arvefæstebrevet, der bekostes af Arvefæsteren alene, og den aarlige Afgift betales bestandig hvert Mars 1ste April til Forstrands-ejeren eller hans befuldmægtigede, men dog ikke i længere Afstand end Røbstaden Ringløbing.

4.

Arvefæsteren er berettiget til $\frac{2}{3}$ af Bruttoprovenuet af alt paa Forstranden i hans Len inddrevet Brag af Skibe og Skibsinventarium samt Styhøds, hvad enten dette henhører til løst af Havet stykkevis eller i større samlet Mængde, med og uden Mærker, inddrevet Gods eller til dødt Skib, hvorved forstaas ethvert uden levende Folks Medfølge inddrevet Dæksfartøj, ligesom ogsaa de inddrevne Bragstykker, Inventariedelev og Genstande, som henhøre til et paa Kysten indstrandet og ved Strandingen undergaet eller sønderslaget Skib eller dets Ladning, for saa vidt Ejer ikke melder sig og inod heraf at afholde samtlige de med Godssets Bjærgning, Bagthold, Transport og Konservering forbundne Omkostninger.

Naar Ejer melder sig, er det selvfølgelig kun $\frac{2}{3}$ af den mig som Forstrandsejer tilkommende lodbestemte Bjærgeløn ($\frac{1}{3}$ af Provenuet), der tilfalder Arvefæsteren, som ogsaa i saa Fald af hans Anpart har at afholde samtlige med Godssets Bjærgning og til Bagthold, Transport og Godssets Konservering forbundne Omkostninger.

Arvefæsteren er berettiget til efter Forstrandsejerens eller hans befuldmægtigedes nærmere Anvisning selv at drage Omsorg for Bjærgningen af dødt Skib med Gods, men finder Dvrigheden eller Forstrandsejeren (denne selv eller hans befuldmægtigede), at Bjærgningen ikke foregaar paa tilbørlig Maade, er Forstrandsejeren selv (eller ved hans befuldmægtigede) berettiget til uden videre og uden mindste Indsigelse fra Arvefæsterens Side at tiltræde og overtage Ledelsen af Bjærgningen, hvis Omkostninger i saa Fald efter Forstrandsejerens nærmere specificerede Regning afholdes af Arvefæsterens ovennævnte Andel, nemlig $\frac{2}{3}$ af Bruttoprovenuet.

Arvefæsteren er forpligtet til med Forstrandens øvrige Arvefæstere at danne et særegent Bjærgeløb, og paa Opfordring af Forstrandsejeren straks som Bjærgere at komme til Stede ved de Strandinger af Skibe uden Folks Medfølge, som indtræffe i andres Len, og at arbejde ved disse Strandinger saa længe, som nødvendigt er og mod en passende, Dagløn som af Forstrandsejeren bestemmes.

Arvefæsteren er endvidere berettiget til at anses som Strandfoged for den ham overdragne Del af Forstranden i Tilfælde af Indstrandinger af Skibe, hvormed levende Folk følge, og kan følgelig gøre Fordring paa at tilstaa den Strandfogderne ved Lovgivningen hjemlede forøgede Bjærgeløb.

5.

Arvefæsteren er med Hensyn til reklameret strandet Gods, hvad enten dette bestaar af dødt Skib eller løst fra Havet inddrevet Brag, forpligtet til at undertaste sig den af Forstrandsejeren tagne Beslutning om Godssets Udlevering, uden at kunne fordre Spørgsmaalet underkastet Domstolenes Afgørelse.

Derimod staaer det Forstrandsejeren frit for at lade Sagen afgøre ved Domstolene, og i saa Fald afholdes de herved foranledigede Omkostninger forlods af Strandingsmassen, for saa vidt Dommen bliver i Forstrandens Favør, hvorimod Udgiften i modsat Fald bæres af Forstrandsejeren alene.

6.

Det tilkommer alene Forstrandsejeren at bestemme, naar Auktion over det strandede Gods, saa vel dødt Skib som løst af Havet inddrevet Brag, skal stedfinde, hvor Auktionen skal afholdes og til hvem Inkasjationen skal overdrages, men er Forstrands-